

A Systematic Review of Tourism Event Planning Research: Identifying the Main Components of Event Planning

**Mohammad Reza
Asadi Zarch**

Ph.D. Candidate, Department of Tourism Management,
Faculty of Management and Accounting, Allameh
Tabatabai University, Tehran, Iran

Ismail Ghaderi *

Associate Professor, Department of Tourism
Management, Faculty of Management and Accounting,
Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran

**Mohammad Reza
Rezvani**

Professor, Department of Human Geography and
Planning, Faculty of Geography, University of
Tehran, Iran

Roozbeh Mirzaei

Assistant Professor, Department of Tourism
Management, Faculty of Humanities and Social
Sciences, Mazandaran University, Iran

Abstract

This systematic review aims to draw a general overview of tourism event planning studies and identify the main components of tourism

- This article is taken from a doctoral dissertation in tourism management at Allameh Tabatabaei University.

* Corresponding Author: eghaderi2002@gmail.com

How to Cite: Asadi Zarch, M. R. , ghaderi, E. , Rezvani, M. R. and Mirzaei, R. (2025). A systematic review of tourism event planning research: identifying the main components of event planning. *Tourism Management Studies*, 20 (70), 51 - 86. doi: [10.22054/tms.2025.82416.2988](https://doi.org/10.22054/tms.2025.82416.2988)

event planning. For this purpose, Scopus and Google Scholar databases were searched from 1994 to 2024 with the keywords of event planning, tourism event, event framework, and event models, and articles were extracted. Then, these articles were screened by the criteria of non-repetition and relevance to the topic. Finally, 140 articles were analyzed using MAXQDA, Zotero, VOS viewer, and artificial intelligence software. The research findings show that the period from 1990 to 2000 is dedicated to forming event planning foundations, from 2000 to 2010 to creating frameworks and models, and from 2010 to 2024 to integrating sustainability and interdisciplinary discussions. Also, the four components of strategic planning and governance principles, stakeholder participation and cooperation, resource and risk planning, sustainability principles, and innovative and interdisciplinary approaches are among the main components of tourism event planning studies.

Keywords: Tourism Event, Tourism Event Planning, Event Planning Framework, Event Planning Components

Introduction

Considering the global scope of events now, the future of event management is more focused on less developed countries. The role of events in these countries becomes more important in planning traditional tourism strategies to expand their tourism offers and, as a result, make visitors stay longer or choose that destination over other destinations offering similar tourism products. (Getz, 2013) On the other hand, the growing role of events in tourism results from increased interest in traveling to participate in a specific event. Therefore, participating in this event has become one of the primary motivations for tourists to travel to the region. A systematic review allows the researcher to get an overview of tourism events. This systematic review aims to provide an overview of current research on

rural tourism event planning frameworks, including identifying the main components of tourism event planning. So, the main research question is: What are the key elements/components of planning tourism events?

Methodology

The main research question is, "What are the main components of planning tourism events?". PRISMA guidelines have been used to provide a transparent workflow. The process of searching and analyzing information lasted from June to October 1403. The keywords of tourism events, event planning, event framework, event model, and the prompt ("tourism event" AND "event planning" AND event framework AND event models) were used to search the databases. The search used the title, abstract, keyword, and text. The databases to be searched include Scopus and Google Scholar. The bibliographic information of the selected articles in RIS format was extracted from the aforementioned databases stored in Zotero and analyzed by VOS viewer software for co-occurrence analysis, citation network, and plot drawing to identify relevance to the planning of rural tourism events. The main components, interdisciplinary approaches, and common gaps in the literature are combined by MAXQDA software and artificial intelligence.

Findings

The study's findings show that strategic planning, stakeholder cooperation, resource management and planning, sustainability principles, and innovative and interdisciplinary approaches are the main components of event planning. Strategic planning and governance:

These elements are usually emphasized in tourism event planning models because they align events with long-term tourism strategies and optimize economic impacts [Babei,2013]. Stakeholder

engagement and collaboration: Theories and analyses consistently highlight the necessity of engaging various stakeholders to ensure successful event management, and stakeholder theory is a central framework (Pjerotić et al., 2016). Risk and Resource Management: Effective frameworks integrate risk management components to address potential threats and ensure the safety and successful allocation of resources for events (Kemp, 2009). Sustainability: Modern theoretical models increasingly use sustainability practices to minimize environmental impacts and maximize social benefits (Chersulich et al., 2020). Interdisciplinary and integrated approaches: Recent models suggest integrating broader interdisciplinary theories, such as value creation and network analysis, although these have not been consistently applied or evaluated (Soteriades & Dimou, 2011).

Discussion

Planning tourism events is a complex process that involves a combination of strategic elements to ensure successful outcomes for destinations and stakeholders. The existing academic literature presents various theoretical frameworks and models that identify the critical components necessary in this field. Strategic planning is a recurring theme in many theoretical models for tourism event planning. Effective stakeholder engagement is highlighted as a critical component in multiple frameworks. Scientific partnerships involve stakeholders, including local governments, businesses, and community groups, to ensure coherent event planning and management. Stakeholder theory is a core subject that provides a structured approach to managing and evaluating stakeholder roles and relationships in event tourism. Sustainability is an important issue in contemporary theoretical models for tourism event planning. The integration of environmental considerations and sustainable practices is emphasized in frameworks that aim to minimize the ecological footprint of events while maximizing social and economic benefits for

host communities. Recent academic efforts suggest adopting interdisciplinary approaches to refine theoretical models and enhance event management frameworks. It integrates theories from value creation, network analysis, and regional competitiveness in tourism event planning. Considerable studies propose conceptual frameworks incorporating strategic management, value creation, and stakeholder networks.

Conclusion

The literature shows a broad consensus on the basic components of theoretical models in tourism event planning, including strategic planning, stakeholder engagement, resource management, and sustainability principles. These models are developed and applied by understanding their ability to optimize the results of events and their alignment with organizational and community goals. However, empirical validation is necessary for several proposed frameworks to establish their applicability and effectiveness in different contexts fully. These studies collectively contribute to understanding the basic components in the theoretical frameworks of tourism event planning and provide a foundation for applying these insights in different contexts and improving event planning practices. Like other studies, this study has limitations, which can be mentioned as the limitation in searching the number of databases and keywords and using only qualitative methods for analysis. In future research, researchers should systematically investigate the evolution of tourism event planning and management models and frameworks. Tourism industry activists, especially destination managers, should consider using models and theoretical frameworks in planning and implementing tourism events and use the events to further their broader strategies, especially in local and rural areas. Achieving the maximum welfare of citizens has been one of the permanent policies of governments, so planners have always been looking for ways to achieve this goal (Najjarzadeh et al.,

2021). The experience of three decades of event studies shows that events play a significant role in adjusting travel in the off-season, have the potential to boost the local economy and brand the destination, and can significantly help improve the destination's image

مرور نظام‌مند پژوهش‌های برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری: شناسایی مؤلفه‌های اصلی برنامه‌ریزی رویداد

دانشجوی دکتری گروه مدیریت گردشگری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

محمد رضا اسدی زارچ ^{id}

دانشیار گروه مدیریت گردشگری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

اسماعیل قادری * ^{id}

استاد گروه جغرافیای انسانی و برنامه‌ریزی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، ایران

محمد رضا رضوانی ^{id}

استادیار گروه مدیریت گردشگری، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه مازندران، ایران

روزبه میرزائی ^{id}

چکیده

هدف از این مرور نظام‌مند، ترسیم نمای کلی از مطالعات برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری و شناسایی مؤلفه‌های اصلی در برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری می‌باشد. بدین منظور پایگاه‌های اطلاعاتی اسکوپوس و گوگل اسکالر در بازه ۱۹۹۴ تا ۲۰۲۴ با کلید واژه‌های برنامه‌ریزی رویداد، رویداد گردشگری، چهارچوب رویداد و مدل‌های رویداد جست‌وجو و مقاله‌ها استخراج شد؛ سپس این مقاله‌ها توسط معیارهای تکراری نبودن و مرتبط بودن با موضوع، غربال و در نهایت، تعداد ۱۴۰ مقاله با نرم‌افزارهای VOSviewer، Zotero، MAXQDA و هوش مصنوعی مورد بررسی تمام متن قرار گرفت. فرآیند جست‌وجو و تجزیه و تحلیل اطلاعات از خرداد تا مهر ۱۴۰۳ انجام گرفت. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که بازه ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۰ به شکل‌گیری بنیادهای برنامه‌ریزی رویداد و ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰ به ایجاد چهارچوب‌ها و مدل‌های رویداد و ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۴ به ادغام بحث‌های پایداری و میان‌رشته‌ای اختصاص دارد؛ همچنین، تعداد ۴ مؤلفه اصول برنامه‌ریزی استراتژیک و حکمرانی، مشارکت و همکاری ذی‌نفعان، برنامه‌ریزی منابع و ریسک، اصول پایداری و رویکردهای نوآورانه و میان‌رشته‌ای از مؤلفه‌های اصلی مطالعات برنامه‌ریزی رویداد گردشگری هستند. **کلیدواژه‌ها:** رویداد گردشگری، برنامه‌ریزی رویداد گردشگری، چهارچوب برنامه‌ریزی رویداد، مؤلفه‌های برنامه‌ریزی رویداد

- مقاله حاضر برگرفته از رساله دکتری رشته مدیریت گردشگری دانشگاه علامه طباطبائی است.

* نویسنده مسئول: eghaderi2002@gmail.com

مقدمه

در سال‌های اخیر، مطالعات متعدد گردشگری را به‌عنوان ابزاری حیاتی برای احیای مقاصد روستایی، به‌ویژه در مناطقی که تحت تأثیر چالش‌های مدرن مانند خشکسالی و مهاجرت شهری قرار دارند، برجسته کرده‌اند. همان‌طور که ضرغام و اسدی زارچ (۱۴۰۳) اشاره می‌کنند، گردشگری پتانسیل بازایی اقتصادی و فرهنگ مناطق روستایی را دارد. در میان جنبه‌های مختلف گردشگری روستایی، گردشگری رویدادی نقش مهمی در دستیابی به این اهداف ایفا می‌کند. برنامه‌ریزی مؤثر رویدادهای گردشگری روستایی یک فرآیند پویا و چند وجهی است که نیازمند ادغام روش‌های استراتژیک و مشارکت همه‌جانبه ذی‌نفعان است (Bramwell & Evo, 2018). همان‌طور که صنعت گردشگری به توسعه خود ادامه می‌دهد، رویدادها به‌عنوان فعالیت‌های مرکزی عمل می‌کنند که هم مخاطبان محلی و هم بین‌المللی را جذب می‌کنند و به‌طور قابل توجهی به برندسازی مقصد و توسعه اقتصادی آن کمک می‌کنند (Getz, 2010).

با وجود مدل‌ها و چارچوب‌های نظری تثبیت‌شده که از برنامه‌ریزی و مدیریت رویداد پشتیبانی می‌کنند، ویژگی‌های منحصربه‌فرد رویدادها و مقاصد همراه با روندهای محیطی به سرعت در حال تغییر، محدودیت‌هایی را در مدل‌های فعلی آشکار می‌کنند. این چالش‌ها، همان‌طور که توسط محققانی مانند لو و همکاران (۲۰۱۹) و منوچهری و همکاران (۱۴۰۲) پیشنهاد شده، نیاز به بررسی بیشتر در مورد مؤلفه‌های کلیدی برنامه‌ریزی رویداد برای ایجاد درک سیستماتیک و جامع‌تر از پویایی رویداد دارد. زیرا بدون شناخت جامع اجزای کلیدی مدل‌ها و چارچوب‌های موجود نمی‌توان چارچوب یا مدلی بهینه با توجه به تغییرات موجود و رفع محدودیت‌های آن در عصر جدید تدوین کرد.

این بررسی سیستماتیک با هدف ترکیب بدنه ادبیات موجود در مورد «برنامه‌ریزی رویداد گردشگری» است. پژوهش حاضر با تمرکز بر شناسایی و تجزیه و تحلیل مؤلفه‌های حیاتی که به‌طور مداوم در مدل‌ها و چارچوب‌های نظری رویداد به آن‌ها پرداخته می‌شود، تکامل تحقیقات رویداد و محققان کلیدی مطالعات رویداد را ترسیم می‌کند. در نهایت، این مطالعه با تبیین مؤلفه‌های بنیادی برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری و پیشنهاد

مسیرهای تحقیقاتی آینده، به دنبال ارتقای دانش نظری و عملی در زمینه همیشه در حال تحول برنامه‌ریزی رویداد گردشگری است. به طور کلی این تحقیق در پاسخ به این پرسش اصلی است که چه مؤلفه‌ها و اجزای کلیدی در مطالعات برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری وجود دارد؟

پیشینه پژوهش

با جست‌وجو در عنوان، چکیده و کلیدواژه پایگاه‌های اطلاعاتی ایرانداک و جهاد دانشگاهی هیچ مطالعه نظام‌مند رویداد گردشگری انجام نشده بود و در پایگاه‌های اطلاعاتی خارجی گوگل اسکالر، تنها ۱۰ مقاله مرور نظام‌مند، رویداد گردشگری و برنامه‌ریزی رویداد وجود داشت که هیچ یک با هدف شناسایی مؤلفه‌های برنامه‌ریزی رویداد گردشگری نبودند. اطلاعات مربوط به پیشینه مطالعات مرور نظام‌مند رویداد در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. پیشینه مطالعات مرور نظام‌مند برنامه‌ریزی رویداد گردشگری

موضوع مطالعه مرور نظام‌مند	مقاله شاخص	نویسنده	تعداد مطالعه نظام‌مند مرتبط با موضوع
مطالعات اثرات رویداد	ارزیابی و در نظر گرفتن تأثیرات گسترده‌تر رویدادهای گردشگری ورزشی	Chersulich et al., 2020	۶
مطالعات اصول پایداری در رویداد و اهداف توسعه پایدار سازمان جهانی	پایداری محیطی در صنعت رویداد: یک بررسی سیستماتیک و یک دستور کار تحقیقاتی	Cavallin et al., 2024	۳
توسعه مقاصد گردشگری	نقش رویدادهای ورزشی در توسعه مقاصد گردشگری: بررسی سیستماتیک و دستور کار تحقیقاتی آینده	Bazzanella et al., 2023	۱

روش

مرور نظام‌مند این امکان را فراهم می‌سازد که پژوهشگر یک نمای کلی از موضوع مورد بررسی کسب کند. هدف از این مرور نظام‌مند، ارائه یک نمای کلی از تحقیقات جاری در مورد چهارچوب‌های برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری روستایی، از جمله شناسایی مؤلفه‌های اصلی برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری می‌باشد. سؤال اصلی تحقیق «مؤلفه‌های اصلی برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری کدام‌اند؟» می‌باشد. از دستورالعمل پریزما^۱ برای ارائه شفاف جریان کاری استفاده شده است. فرآیند جست‌وجو و تجزیه و تحلیل اطلاعات از خرداد تا مهر ۱۴۰۳ طول کشید.

استراتژی جست‌وجو

با توجه به هدف اصلی که شناسایی مؤلفه‌های کلیدی برنامه‌ریزی رویداد گردشگری می‌باشد، کلیدواژه‌های مربوط به مدل‌ها و چهارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد گردشگری مورد جست‌وجو قرار گرفته‌اند. این کلمات کلیدی بر اساس ارتباط آن‌ها با جنبه‌های اصلی تمرکز پژوهشی انتخاب شده‌اند.

عبارات جست‌وجو: از واژه‌های کلیدی رویدادهای گردشگری، برنامه‌ریزی رویداد، چهارچوب رویداد، مدل رویداد و از پرامپت ("event" AND "tourism event" AND event models AND event framework AND planning) برای جست‌وجو در پایگاه‌های اطلاعاتی بهره‌برده شده است. جست‌وجو در عنوان، چکیده، کلیدواژه و متن صورت گرفته است.

پایگاه‌های اطلاعاتی: پایگاه‌های مورد جست‌وجو شامل اسکوپوس^۲، گوگل اسکالر^۳ می‌باشند.

پایگاه داده اسکوپوس به دلیل پوشش گسترده «اسکوپوس» از ادبیات بررسی شده در رشته‌های مختلف انتخاب شده است، با این انتخاب از منابع مرتبط و با کیفیت بالا اطمینان

1. Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA)

2. Scopus

3. Google Scholar

حاصل کردیم، در حالی که «گوگل اسکالر» دسترسی به طیف گسترده‌تری از محتوای آکادمیک، از جمله ادبیات خاکستری و مطالعات اخیر را امکان‌پذیر می‌سازد. این ترکیب یک بررسی جامع و به‌روز را تضمین می‌کند، تجزیه و تحلیل استناد را افزایش می‌دهد و امکان تأیید متقابل یافته‌ها را فراهم می‌کند؛ در نتیجه، عمق و اعتبار کلی تحقیق حاضر را افزایش می‌دهد.

معیارهای ورود: مقاله‌های بررسی‌شده منتشر شده در ۳۰ سال گذشته (۱۹۹۴-۲۰۲۴) با تمرکز بر رویدادهای گردشگری روستایی و چهارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد و مدل‌های نظری رویداد می‌باشد.

پژوهشگران یک چهارچوب زمانی ۳۰ ساله را برای بررسی سیستماتیک خود انتخاب کرده‌اند تا روندها و تحولات مهم در برنامه‌ریزی گردشگری رویداد را به تصویر بکشند که منعکس‌کننده تکامل شیوه‌های گردشگری مدرن از اوایل دهه ۱۹۹۰ است. این دوره یک مجموعه داده قوی را فراهم می‌کند که شامل مطالعات بنیادی و تحقیقات اخیر است و درک جامعی از موضوع را تضمین می‌کند. علاوه‌براین، تمرکز بر سه دهه اخیر به پژوهشگر امکان می‌دهد تا ارتباط تحقیقات گذشته را با مسائل معاصر در این زمینه به‌ویژه با توجه به تغییرات سریع در پویایی گردشگری و مشارکت سهامداران، ارزیابی کنیم. در نهایت، این بازه زمانی با بررسی‌های سیستماتیک قبلی در ادبیات مطابقت دارد و اعتبار و مقایسه یافته‌های پژوهشگران را در گفتمان دانشگاهی گسترده افزایش می‌دهد. معیارهای خروج: مقاله‌های تکراری و مقاله‌هایی که به‌طور خاص به رویدادهای گردشگری نمی‌پردازند یا بر تحقیقات برنامه‌ریزی رویداد متمرکز نیستند.

استخراج و تجزیه و تحلیل داده‌ها

استخراج داده‌ها: اطلاعات کتابشناسی مقاله‌های انتخاب‌شده در فرمت RIS از پایگاه‌های اطلاعاتی مذکور، استخراج و اطلاعات کتابشناسی کامل آن در زوترو^۱ ذخیره و با کمک این نرم‌افزار نسخه‌های تکراری حذف و توسط نرم‌افزار وزوئور^۲ برای بررسی

1. Zotero

2. Vosviewer

هم‌رویدادی، شبکه استناد و ترسیم پلات، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و اطلاعات مربوط به برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری شامل انواع چهارچوب‌ها، مؤلفه‌های اصلی و روش‌ها و میزان ارجاعات استخراج خواهد شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها: داده‌های استخراج شده برای شناسایی مرتبط بودن به برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری روستایی، مؤلفه‌های اصلی و رویکردهای بین‌رشته‌ای و شکاف‌های رایج در ادبیات توسط نرم‌افزار مکس کیودی‌ای^۱ و هوش مصنوعی ترکیب می‌شوند. در طول فرآیند غربالگری مقاله‌ها، تنها مقاله‌هایی مورد استفاده قرار می‌گیرند که کاربردی بوده و محور اصلی آن‌ها پیرامون پدیده مورد مطالعه باشد. پس از بررسی مرتبط بودن مقاله‌ها با هوش مصنوعی با موضوع مطالعه و غربال آن‌ها، چکیده مقاله‌ها و متن‌ها در نرم‌افزار مکس کیودی‌ای از طریق ابزار لکسیکال، کدگذاری و از تکنیک تحلیل محتوای کمی برای ترسیم میزان تکرار کدها در متن‌ها استفاده گردید. از ابزار هوش مصنوعی «undermind.ai» برای مرتبط بودن مقاله‌ها با موضوع مورد مطالعه استفاده گردید. در تحلیل محتوای کمی مجموعاً تعداد ۱۴۰ سند مورد بررسی قرار گرفت و مؤلفه رویکردهای نوآورانه ۸، مؤلفه اصول پایداری ۶۶، مؤلفه برنامه‌ریزی منابع و ریسک ۹۸، مؤلفه برنامه‌ریزی استراتژیک ۹ و مؤلفه ذی‌نفعان ۲۰۵ تکرار کد را به خود اختصاص دادند.

ارزیابی کیفیت

این پژوهش برای کاهش سوگیری مطالعه از برنامه مهارت‌های ارزیابی حیاتی^۲ و معیار امتیازدهی روبریک که شامل چک‌لیست استاندارد ده قسمتی و امتیازدهی (۰-۵۰) بهره خواهد برد. این یک ابزار ارزیابی انتقادی است که بر ارزیابی کیفیت مطالعات پژوهشی، از جمله مرورهای نظام‌مند متمرکز است. چک‌لیست‌های CASP راهنمایی در مورد ارزیابی انتقادی انواع مختلف مطالعات ارائه می‌دهد و به کاربران کمک می‌کند تا قابلیت اطمینان و روش تحقیق را از جمله جنبه‌هایی مانند طراحی مطالعه، سوگیری و تجزیه و تحلیل داده‌ها ارزیابی کنند.

1. MAXQDA

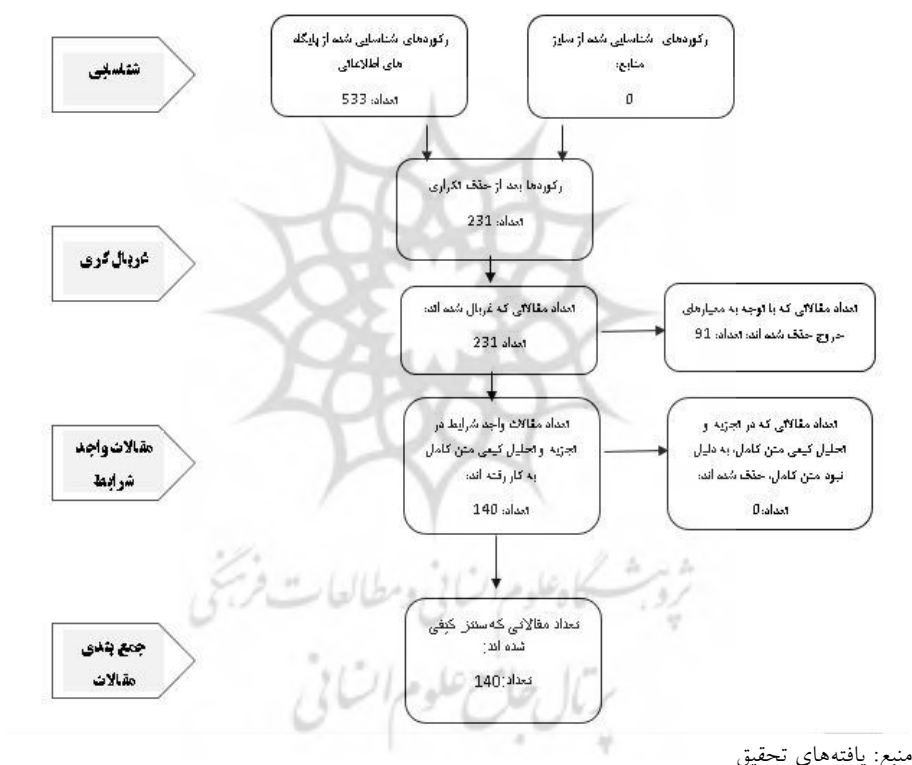
2. Critical Appraisal Skills Program (Casp)

یافته‌های تحقیق

انتخاب مطالعه: نتایج فرآیند انتخاب

در این پژوهش از دستورالعمل پریزما برای نشان دادن جریان کاری بهره‌برده شده است که در شکل ۱ قابل مشاهده است. پریزما بر بهبود کامل و شفافیت گزارش تمرکز دارد که برای ارزیابی کیفیت بررسی ضروری است.

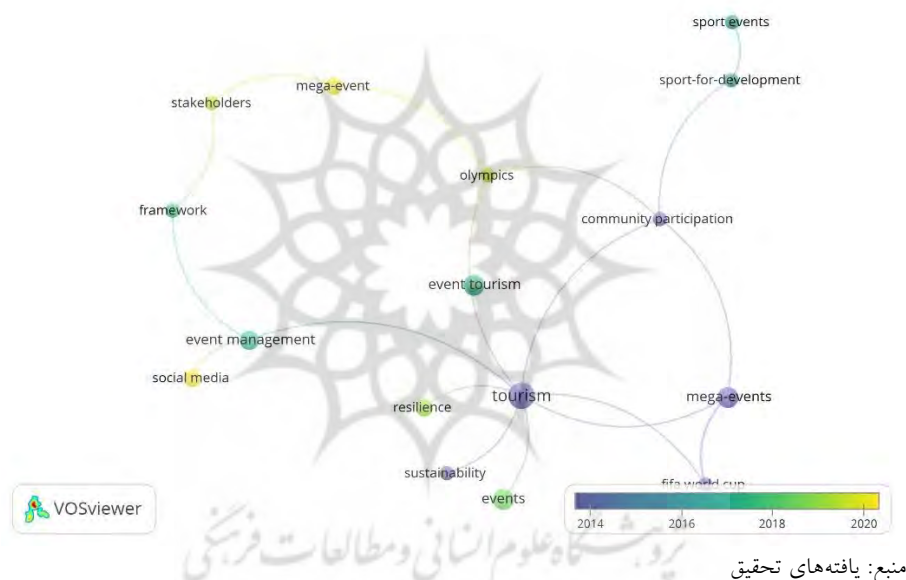
شکل ۱. جریان کاری مطالعه نظام‌مند بر اساس الگوی پریزما

همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌کنید، تعداد ۵۳۳ مقاله از پایگاه‌های داده منتخب استخراج شد و سپس به دلیل همپوشانی پایگاه‌های اطلاعاتی اسکوپوس و گوگل اسکالر تعداد ۳۰۲ رکورد تکراری، حذف و غربال شد. در مرحله بعد، مقاله‌های واجد شرایط با توجه به حذف مقاله‌های غیرمرتبط شامل ۹۱ مقاله صورت گرفت و ۱۴۰ مقاله برای مطالعه

تمام متن انتخاب گردید و وارد مرحله سنتز نهایی شد. در شکل ۲، پلات مربوط به هم‌رویدادی کلیدواژه‌ها در بازه زمانی ۱۹۹۴ تا ۲۰۲۴ از مقاله‌های استخراج شده آمده است. همان‌طور که در شکل ۲ مشاهده می‌شود، موضوعاتی مانند رویدادهای ورزشی بین‌المللی (فیفا)، مباحث قدیمی‌تر و مسائلی مانند نقش ذی‌نفعان و رسانه‌های اجتماعی در رویدادها، مباحثی جدیدتر در مطالعات رویداد می‌باشند. شکل ۲، هم‌رویدادی کلیدواژه‌ها را در بازه زمانی جست‌وجو نشان می‌دهد.

شکل ۲. پلات هم‌رویدادی کلیدواژه‌ها در مقاله‌های مطالعات رویداد

منبع: یافته‌های تحقیق

همان‌طور که در شکل ۲ مشخص است، کلیدواژه‌های «رویدادهای مگا» سابقه بیشتری دارند و تحقیقات در مورد آن‌ها مربوط به سال ۲۰۱۴ می‌باشد که با رنگ آبی پررنگ مشخص شده است و در سال‌های بعد مباحثی مانند پایداری و چهارچوب‌های رویداد مورد توجه قرار گرفته که با رنگ متمایل به سبز مشخص است و در عصر حاضر نیز تاب‌آوری و نقش ذی‌نفعان مورد توجه بیشتر محققان قرار گرفته که با رنگ زرد مشخص است.

جدول زمانی و شبکه استناد

در اینجا تحلیل مختصری از جدول زمانی و توسعه ایده‌های مربوط به مدل‌های نظری در برنامه‌ریزی رویداد گردشگری استخراج شده از منابع آمده است.

توسعه تاریخی ایده‌های مطالعات رویداد

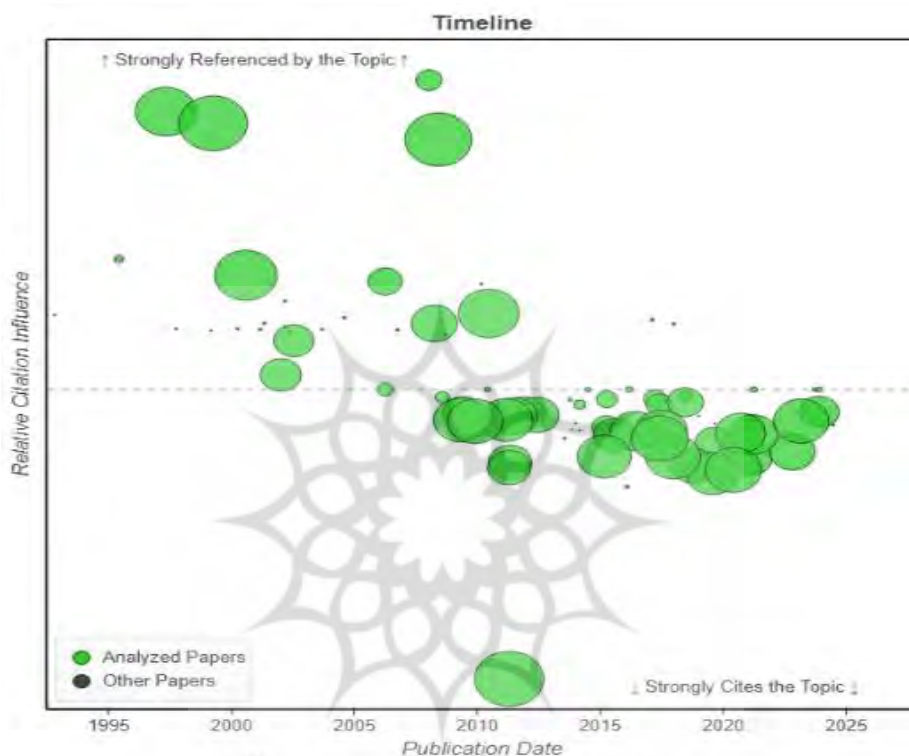
بنیادهای اولیه (۱۹۹۹ - ۲۰۰۲): استقرار گردشگری رویداد به‌عنوان یک رشته دانشگاهی متمایز در اواخر دهه ۱۹۹۰ با کارهای بنیادی که تقاطع در حال ظهور بین رویدادها و استراتژی‌های گردشگری کلان را شناسایی می‌کرد، آغاز شد (Getz, 2002; Reid & Arcodia, 2002). ادغام تئوری ذی‌نفعان در زمینه‌های مدیریت رویداد، ابتدا مورد توجه قرار گرفت و بر مدیریت استراتژیک روابط با ذی‌نفعان به‌عنوان عامل حیاتی برای رویدادهای موفقیت‌آمیز تأکید شد (Reid & Arcodia, 2002).

تکامل و گسترش (۲۰۰۳ - ۲۰۱۱): با مدل‌هایی که بر اهمیت ادغام رویدادها در استراتژی‌های گردشگری کلان مقاصد توسعه می‌یابند، تمرکز قابل توجهی بر چارچوب‌های استراتژیک و همکاری ذی‌نفعان قرار گرفت (Gnoth & Anwar, 2011; Shin, 2009; Soteriades & Dimou, 2000). چارچوب‌های مدیریت رویداد شروع به ترکیب جنبه‌هایی مانند مدیریت ریسک و رویکردهای زنجیره ارزش برای افزایش اثربخشی و پایداری رویداد کردند (Kemp, 2009; Soteriades & Dimou, 2011).

تنوع و نوسازی (۲۰۱۲ - تاکنون): تغییر قابل توجهی به سمت ترکیب پایداری و مدیریت ریسک در مدل‌های نظری وجود دارد که نشان‌دهنده اولویت‌های جهانی در برنامه‌ریزی رویداد است (Chersulich et al., 2020; Vizjak et al., 2011; Ashwin, 2021). کارهای اخیر بر رویکردهای کل‌نگر و ادغام بینش‌های بین‌رشته‌ای، مانند نظریه‌های شبکه و خلق ارزش برای اصلاح مدل‌های مشارکتی جهت نتایج بهینه مدیریت رویداد تأکید دارند (Soteriades & Dimou, 2011; Lee et al., 2020).

شکل ۳، جدول زمانی مطالعات انجام شده در زمینه برنامه ریزی رویداد گردشگری را نشان می دهد.

شکل ۳. نمودار زمانی مقاله های مستخرج مطالعات رویداد

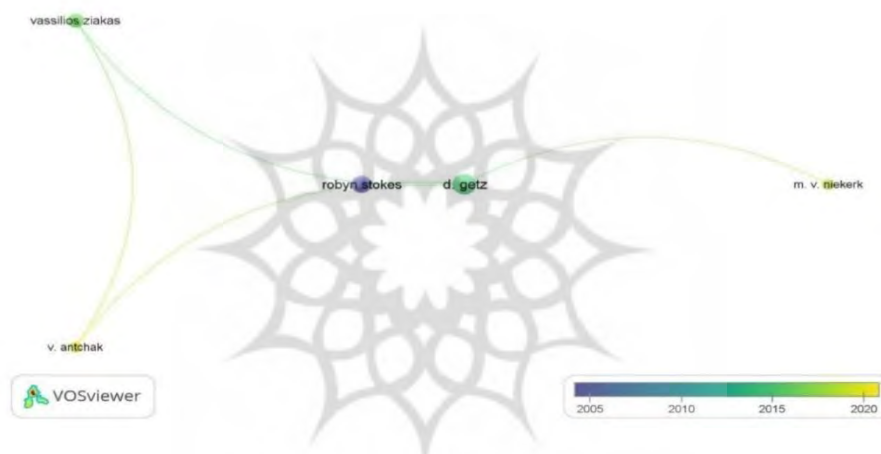
منبع: یافته های تحقیق

در نمودار زمانی (شکل ۳) اندازه هر مقاله «امتیاز مرتبط بودن» آن با موضوع است. این امتیاز ترکیب تطابق موضوع و مرکزیت مقاله در شبکه استناد را نشان می دهد. محور عمودی تأثیر استناد نسبی مقاله را بر موضوع اندازه گیری می کند. در صورتی که بیشتر مقاله ها در مورد موضوع به آن ها ارجاع داده شود، مقاله ها به سمت بالا حرکت می کنند. در صورتی که مقاله ها به اکثر مقاله ها در مورد موضوع استناد کنند، به سمت پایین حرکت می کنند.

خوشه‌های گروه‌های تحقیقاتی یا پژوهشگران کلیدی

دونالد گتز: کار دونالد گتز که یکی از مشارکت‌کنندگان پرکار در این زمینه است، به‌طور مداوم تقاطعات و وجه مشترک بین مطالعات رویدادها^۱ و مطالعات گردشگری^۲ را مورد بررسی قرار داده است و بر رویکردهای استراتژیک و یکپارچه تأکید دارد (Getz, 2008; Getz, 2002). تحقیقات او به‌شدت بر مبنای نظری گردشگری رویداد تأثیر می‌گذارد.

شکل ۴. ارتباط پژوهشگران کلیدی در مطالعات رویداد

سایر مشارکت‌های قابل توجه: محققانی مانند سوتریادس و یونگ سئوک شین بحث را در مورد چارچوب‌های ذی‌نفعان و مدل‌های مدیریت رویداد پیش بردند (Shin, 2011; Soteriades & Dimou, 2009). مشارکت‌های اخیر محققانی مانند آنا چرسولیچ تومینو و همکارانش، پایداری و عناصر برنامه‌ریزی استراتژیک را در رویدادهای گردشگری ورزشی (Chersulich et al., 2020) برجسته می‌کنند که منعکس‌کننده تکامل مداوم در ادغام مدل‌های نظری با در نظر گرفتن ملاحظات پایداری (زیست‌محیطی) است. به‌طور خلاصه، زمینه برنامه‌ریزی رویداد گردشگری در چارچوب‌های نظری،

1. Event Study
2. Tourism Study

حرکت و تغییر جهت مطالعات انجام شده را از بررسی ذی‌نفعان اصلی و یکپارچگی استراتژیک به سمت رویکردهای کل‌نگر و چند بُعدی نشان داده است. این حرکت شامل مسائل پایداری و نوآوری میان‌رشته‌ای است که توسط دانشمندان مستقل و نوظهور هدایت می‌شود. شکل ۴، پژوهشگران کلیدی در این زمینه در طول تاریخ را نشان می‌دهد.

یافته‌های حاصل از بررسی تمام متن مقاله‌های غربال شده

جدول ۲، خلاصه‌ای از دسته‌بندی اطلاعات مربوط به مقاله‌های غربال شده در فرآیند مطالعات تمام متن مقاله‌ها برای استخراج مؤلفه‌های اصلی برنامه‌ریزی رویداد گردشگری تدوین شده است.

جدول ۲. دسته‌بندی اولیه اطلاعات مقاله‌های غربال شده

عنوان مقاله نویسنده	سال	ارجاع/ نقل قول	ارتباط با موضوع پژوهش	چکیده مرتبط و مفاهیم کلیدی بیان شده در مقاله
مطالعات رویداد و مدیریت رویداد: برای تبدیل شدن به یک رشته دانشگاهی دونالد گتز مجله مدیریت هتلداری و گردشگری	۲۰۰۲	۵۳	۹۷.۹٪	مدلی برای تعریف مطالعات رویداد و هدایت مدیریت رویداد ارائه می‌دهد. در مورد رابطه مدیریت رویداد با گردشگری و اوقات فراغت، کمک به توسعه رشته تحصیلی بحث می‌کند. فاقد تمرکز خاص بر روی مؤلفه‌های حیاتی در چارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد گردشگری در مدل‌های متعدد است.
برنامه‌ریزی استراتژیک سازمان‌ها در رویدادهای گردشگری: موردی از جوهور شیمای شیخ علی بابعی	۲۰۱۳	۰	۷۵.۸٪	استفاده استراتژیک از رویدادها توسط سازمان‌های گردشگری را بررسی می‌کند. مطالعه می‌کند که چگونه سازمان‌های گردشگری جوهور رویدادها را در استراتژی‌های گردشگری کلی خود ادغام می‌کنند. فاقد مقایسه چارچوب نظری متقابل. تمرکز بر عملی بودن در یک مورد خاص است.

ادامه جدول ۲.

عنوان مقاله نویسنده	سال	ارجاع/ نقل قول	ارتباط با موضوع پژوهش	چکیده مرتبط و مفاهیم کلیدی بیان‌شده در مقاله
اهمیت مشارکت ذی‌نفعان در توسعه استراتژیک مدیریت مقصد: مورد مقصد دره میرنا زیبرت و پرولسک	۲۰۱۷	۶	۷۱.۸٪	بر مشارکت ذی‌نفعان در مدیریت استراتژیک مقصد تمرکز دارد. خواسته‌ها و نقش‌های ذی‌نفعان در توسعه مقصد را بررسی می‌کند، با تأکید بر مدیریت «از پایین به بالا» و استراتژی‌های رایج برندسازی. عدم تمرکز مستقیم بر چارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد گردشگری یا مقایسه مؤلفه‌ها در چندین مدل.
شرط‌بندی نیوزلند بر روی گردشگری رویداد جی. گنوت و سید عزیز انور فصلنامه مدیریت هتل و رستوران کرنل	۲۰۰۰	۵۹	۷۰.۱٪	یک چارچوب استراتژیک برای توسعه گردشگری رویداد فراهم می‌کند. شکاف‌های موجود در استراتژی گردشگری رویداد نیوزلند، مانند هماهنگی و تخصیص منابع را بررسی می‌کند. بر اجزای نظری در چندین مدل تمرکز نمی‌کند. در درجه اول یک رویکرد استراتژیک منحصربه‌فرد برای یک کشور است.
توسعه چارچوب تجزیه و تحلیل ذی‌نفعان برای توسعه گردشگری مشارکتی یونگ سوک شین	۲۰۰۹	۶	۶۹.۲	چارچوبی برای تجزیه و تحلیل ذی‌نفعان برای توسعه گردشگری مشترک ارائه می‌دهد. تئوری همکاری را بررسی می‌کند و چارچوبی با شش شاخص تحلیل در سه مرحله ارائه می‌دهد: شناسایی، ارزیابی، استراتژی. تمرکز بر مدیریت ذی‌نفعان در توسعه گردشگری، فاقد مقایسه مستقیم با سایر چارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد گردشگری.

ادامه جدول ۲.

عنوان مقاله نویسنده	سال	ارجاع/ نقل قول	ارتباط با موضوع پژوهش	چکیده مرتبط و مفاهیم کلیدی بیان شده در مقاله
رویدادهای ویژه: چارچوبی برای مدیریت کارآمد سوتریادس و دیمو، ۲۰۱۱ مجله بازاریابی و مدیریت هتلداری	۲۰۱۱	۲۴	۶۸.۲	یک چارچوب مفهومی برای مدیریت رویداد کارآمد پیشنهاد می‌کند. از تجزیه و تحلیل زنجیره ارزش و شبکه برای بهبود مدیریت رویداد و بهینه‌سازی نتایج برای منطقه میزبان استفاده می‌کند. تمرکز بر توسعه چارچوب عملی به جای مقایسه در بین مدل‌های نظری متعدد.
چارچوب مفهومی مدیریت رویداد در گردشگری دانشگاه اقتصاد ملی و جهانی (YHCC)	۲۰۲۳	۰	۶۷.۷	رهنمودهایی را برای توسعه استراتژیک در مدیریت رویدادهای گردشگری ارائه می‌دهد. یک چارچوب مفهومی ایجاد می‌کند، ویژگی‌های مدیریت رویداد و فعالیت‌های مدیریتی را توضیح می‌دهد. فاقد تجزیه و تحلیل صریح برای مقایسه مؤلفه‌ها در مدل‌ها یا چارچوب‌های نظری مختلف است.
....	...	..	..	
مطالعات انتقادی رویداد: مسائل و چشم‌انداز	۲۰۱۸	۱۷	۰.۰۵	به درک ماهیت فراگیر رویداد با توانایی آن‌ها در استفاده از زیرساخت‌های موجود کمک زیادی می‌کند. اغلب، رویدادها از فضای عمومی و زیرساخت استفاده می‌کنند که مدیریت مناسب و مؤثر رویداد را برای پذیرش جامعه محلی از یک رویداد ضروری می‌کند.

منبع: یافته‌های تحقیق

دسته‌بندی مقاله‌ها بر اساس مؤلفه‌های کلیدی

این دسته‌بندی‌ها، مضامین اصلی و رویکردهای روش‌شناختی مشاهده‌شده را دربرمی‌گیرند
و مروری جامع از ادبیات مربوط به مؤلفه‌های حیاتی در برنامه‌ریزی رویداد گردشگری در

مدل‌های نظری مختلف ارائه می‌دهند. مؤلفه‌های اصلی شامل برنامه‌ریزی استراتژیک، تعامل و مدیریت ذی‌نفعان، مدیریت منابع، پایداری و چهارچوب‌های نوآورانه می‌باشد

برنامه‌ریزی استراتژیک و مدل‌های نظری

ها در مورد برنامه‌ریزی و چهارچوب‌ها می‌باشد که برنامه‌ریزی تمرکز این گروه از مقاله استراتژیک و مدل‌های نظری قابل اجرا در برنامه‌ریزی رویداد گردشگری را مورد بحث Getz, قرار می‌دهد و ساختار و کاربرد آن‌ها را در زمینه‌های مختلف برجسته می‌کند (2002; Babei, 2013; Gnoth & Anwar, 2000; Soteriades & Dimou, 2011; YHCC, 2023; Book, 2008; Getz, 2008).

- مطالعه گتز (۲۰۰۲)، مدل‌های برنامه‌ریزی استراتژیک را در مدیریت رویداد به‌عنوان یک زمینه دانشگاهی بررسی می‌کند.
- مطالعه بابئی (۲۰۱۳)، رویکردهای استراتژیک مورد استفاده در جوهور برای گردشگری رویداد را با تأکید بر اهداف بلندمدت تشریح می‌کند.
- مطالعه گنوٹ و انوار (۲۰۰۰)، چارچوبی برای گردشگری رویداد استراتژیک در نیوزلند ارائه می‌دهد.
- مطالعه سوتریادس و دیمو (۲۰۱۱)، چارچوب‌هایی را برای مدیریت رویداد کارآمد با تأکید نظری پیشنهاد می‌کند.

تعامل و مدیریت ذی‌نفعان

تمرکز این گروه از مقاله‌ها در مورد ذی‌نفعان در برنامه‌ریزی و بررسی چارچوب‌های ذی‌نفع‌گرا با تأکید بر نقش و مشارکت ذی‌نفعان در برنامه‌ریزی گردشگری رویداد می‌باشد (Borlinič et al., 2017; Shin, 2009; Krajnović & Gortan-Carlin, 2017; Niekerk & Getz, 2019; Pujiyono et al., 2019; Bazzanella et al., 2016; McComb et al., 2017; Pjerotić et al., 2019).

- مطالعه بورلینیک و همکاران (۲۰۱۷) بر مشارکت ذی‌نفعان در مدیریت مقصد تأکید دارد.

- مطالعه شین (۲۰۰۹)، چارچوب تجزیه و تحلیل ذی نفعان را برای توسعه گردشگری فراهم می کند.
- مطالعه نیکرک و گتز (۲۰۱۹)، نظریه ذی نفعان را در زمینه های مدیریت رویداد معرفی می کند.
- مطالعه پوجونو و همکاران (۲۰۱۹)، حاکمیت مشارکتی را با تمرکز بر ذی نفعان در اندونزی تجزیه و تحلیل می کند.

مدیریت ریسک و منابع

- تمرکز این گروه از مقاله ها در مورد برنامه ریزی منابع می باشد و به مدل های مدیریت ریسک و منابع که در چارچوب های برنامه ریزی رویداد گردشگری هستند، توجه می کند (Kemp, 2009; Vizjak et al., 2011; Ashwin, 2021; Amorin et al., 2014).
- مطالعه کمپ (۲۰۰۹)، یک روش استراتژیک برای مدیریت ریسک در گردشگری رویداد پیشنهاد می کند.
 - مطالعه ویزاک و همکاران (۲۰۱۱)، مدیریت ریسک را به عنوان یک جزء کلیدی در سازماندهی رویدادها برجسته می کند.
 - مطالعه اشوین (۲۰۲۱) بر اهمیت مدیریت ریسک در زمینه چالش های معاصر، از جمله کووید ۱۹ تأکید می کند.

پایداری و ملاحظات زیست محیطی

- تمرکز این گروه از مقاله ها در مورد اصول پایداری است. چارچوب ها و مدل های پایداری را کاوش می کند و ملاحظات زیست محیطی را در برنامه ریزی رویداد گردشگری ادغام می کند (Krajnović & Gortan-Carlin, 2017; Chersulich et al., 2020; Ruhanen, 2005; Vizjak et al., 2011; Maiden, 2008).
- مطالعه چرسولیچ و همکاران (۲۰۲۰)، جنبه های پایداری و عناصر برنامه ریزی استراتژیک رویدادهای گردشگری ورزشی را بررسی می کند.

- مطالعه ویژاک و همکاران (۲۰۱۱)، پایداری را در مدیریت ریسک رویدادهای گردشگری گنجانده است.
- مطالعه میدنی (۲۰۰۸)، مشارکت ذی‌نفعان در توسعه گردشگری پایدار را مورد بحث قرار می‌دهد.

چارچوب‌های میان‌رشته‌ای و نوآورانه

تمرکز این گروه از مقاله‌ها در مورد مطالعات میان‌رشته‌ای برنامه‌ریزی رویداد است که اتخاذ رویکردهای بین‌رشته‌ای و چارچوب‌های نوآورانه در مدل‌های نظری برای برنامه‌ریزی رویداد را برجسته می‌کند (Soteriades & Dimou, 2011; Ziakas, 2010; Lee et al., 2020).

- مطالعه استوریدز و دیمو (۲۰۱۱)، تجزیه و تحلیل شبکه را به عنوان بخشی از چارچوب‌های مدیریت رویداد پیشنهاد می‌کند.
 - مطالعه ضیاکاس (۲۰۱۰) به بررسی هم‌افزایی و روابط متقابل در نمونه کارها می‌پردازد.
 - مطالعه لی و همکاران (۲۰۲۰)، ایجاد ارزش گردشگری را با استفاده از دیدگاه مدیریت استراتژیک مفهوم‌سازی می‌کند.
- برای تمایز و مقایسه مؤثر مطالعات مختلف در مورد برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری، باید بخش‌های کلیدی اطلاعاتی را که در مقاله‌ها هستند، شناسایی شوند. در جدول ۳، اطلاعات اصلی برای استخراج از هر مقاله آورده شده است.

جدول ۳. مقایسه مطالعات کلیدی در برنامه‌ریزی رویداد گردشگری

ارجاعات اصلی	محدودیت‌ها	یافته‌های مهم و کلیدی	حوزه جغرافیایی	چارچوب تئوری	مؤلفه‌های کلیدی	روش‌شناسی	نمره و هدف پژوهش	سال	عنوان	منبع
(Getz, 2008)	بیان نشده است	ملکی را برای مطالعات رویداد پیشنهاد می‌کند، اقدام آن با گردشگری را مورد بحث قرار می‌دهد.	-	مدل برای مطالعات رویداد	مدیریت رویداد	تجرباتی	وضعیت مدیریت رویداد را به عنوان یک رشته دانشگاهی بررسی می‌کند.	۲۰۰۲	مطالعات رویداد و مدیریت رویداد	Getz, 2002
-	تعمیم پذیر نیست، نمونه محدود است	ایجاد مختلف یکپارچگی استراتیژیک در سازمان‌های گردشگری	جوهور، مالزی	چارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد استراتیژیک	برنامه‌ریزی استراتیژیک	مطالعه موردی	برنامه‌ریزی استراتیژیک را در سازمان‌های گردشگری جوهور (مطالعه‌ای در مالزی) کارش می‌کند.	۲۰۱۳	برنامه‌ریزی راهبردی سازمان‌ها در زمینه رویدادهای گردشگری	Babel, 2013
-	نیاز به تأیید تجربی دارد	بیشتر شاخص را برای تحلیل نتوان ارائه می‌کنند	-	چارچوب تحلیل شعبانوی	مشارکت برنامه‌ریزی استراتیژیک	پیشنهاد چارچوب تجربی	ایجاد چارچوبی برای نتوان در تحلیل‌های تجربی گردشگری ارائه می‌دهد.	۲۰۰۹	توسعه چارچوب نتوان تحلیل‌های تجربی	Shin, 2009
(Getz, 2013)	نظری، نیاز به داده‌های تجربی دارد	چارچوب یکپارچگی برای بهینه‌سازی نتایج رویداد پیشنهاد می‌کند	-	رویکرد زنجیره ارزش	برنامه‌ریزی استراتیژیک	تجرباتی	پیشنهاد چارچوبی برای برنامه‌ریزی نتوان در تحلیل‌های تجربی گردشگری ارائه می‌دهد.	۲۰۰۱	رویدادهای ویژه چارچوبی برای مدیریت کارآمد	solerriades & Dimou, 2011
(Getz, 2008)	محدود به یک منطقه، اعتبارسنجی بیشتری لازم است	رویدادها به عنوان کلیدی در محصول گردشگری یکپارچه و SMCT، کارگیری مدل	شمال غربی، استرالیا، کراسی	مدل مدیریت استراتیژیک در گردشگری فرهنگی (SMCT)	مشارکت نتوان، ذی پایدار	مطالعه موردی	بررسی اولیه‌ی مدل مدیریت استراتیژیک در گردشگری فرهنگی است.	۲۰۱۷	مدیریت استراتیژیک در گردشگری فرهنگی	Krajnović & Goran-Carlin, 2017

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۲ شامل اطلاعات کلیدی از منابع انتخاب شده است که روشی سیستماتیک برای مقایسه اهداف، روش‌ها و یافته‌های مطالعات ارائه می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، بررسی ادبیات و مطالعه موردی دو روش رایج در مطالعات برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری است که اولین روش، پایه‌های نظری برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری را فراهم می‌کند و روش دوم پایه‌های تجربی را برای اعتباربخشی به بخش نظری فراهم می‌کند.

نتایج ارزیابی کیفیت

بر اساس چک‌لیست CASP تحقیق حاضر با ۲۴ امتیاز بر طبق دسته‌بندی روبریک در دسته‌بندی خوب از مطالعات نظام‌مند قرار دارد.

بحث

تفسیر نتایج

برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری یک فرآیند پیچیده است که شامل ترکیبی از عناصر استراتژیک برای اطمینان از نتایج موفقیت‌آمیز برای مقاصد و ذی‌نفعان است. ادبیات دانشگاهی موجود، چارچوب‌ها و مدل‌های نظری مختلفی را ارائه می‌کند که مؤلفه‌های حیاتی ضروری در این حوزه را شناسایی می‌کند. برنامه‌ریزی استراتژیک یک موضوع تکراری در بسیاری از مدل‌های نظری برای برنامه‌ریزی رویداد گردشگری است. رویکرد استراتژیک، همان‌طور که در ادبیات مشخص شده است بر همسویی رویدادها با استراتژی‌ها و سیاست‌های گردشگری گسترده‌تر تأکید دارد. مطالعات موردی، مانند مواردی که بر جوهور و نیوزلند متمرکز شده‌اند، کاربرد مدل‌های استراتژیک برای ادغام رویدادها در اهداف بلندمدت گردشگری و بهینه‌سازی اثرات اقتصادی برای مناطق میزبان را نشان می‌دهند (Babei, 2013; Gnoth & Anwar, 2000; Krajnović & Gortan-Carlin, 2017). به‌طور خاص، چارچوب‌های استراتژیک پیشنهاد شده توسط نویسندگانی

مانند گتز، یک مدل بنیادی برای اعمال حاکمیت استراتژیک در زمینه‌های برنامه‌ریزی و مدیریت رویداد ایجاد می‌کند (Getz, 2002; Book, 2008; Getz, 2008).

مشارکت مؤثر ذی‌نفعان به‌عنوان یک مؤلفه حیاتی در چهارچوب‌های متعدد برجسته می‌شود. مشارکت‌های علمی بر ضرورت مشارکت ذی‌نفعان مختلف از جمله دولت‌های محلی، مشاغل و گروه‌های اجتماعی برای اطمینان از برنامه‌ریزی و مدیریت رویداد منسجم، تأکید می‌کنند. نظریه ذی‌نفعان یک موضوع اصلی است که رویکردی ساختاریافته برای مدیریت و ارزیابی نقش‌ها و روابط ذی‌نفعان در گردشگری رویداد ارائه می‌کند. مطالعات، چهارچوب‌های مختلفی را پیشنهاد کرده‌اند که تجزیه و تحلیل ذی‌نفعان را برای تقویت حاکمیت مشارکتی اتخاذ می‌کنند، همان‌طور که در روش‌های به‌کار رفته در مناطقی مانند کرواسی و اندونزی مشهود است (Shin, 2009; Niekerk & Getz, 2019; Pujiyono et al., 2019; McComb et al., 2017; Pjerotić et al., 2016).

گفتمان دانشگاهی، مدیریت ریسک و منابع را به‌عنوان اجزای جدایی‌ناپذیر مدل‌های برنامه‌ریزی رویداد گردشگری می‌شناسد. روش‌های استراتژیک و مدل‌های مدیریت ریسک برای شناسایی و کاهش تهدیدات بالقوه، تضمین ایمنی رویداد و تخصیص مؤثر منابع پیشنهاد شده‌اند. این جنبه از برنامه‌ریزی رویداد از طریق مطالعاتی مستند شده است که چهارچوب‌های جامعی را برای پرداختن به ریسک‌های اقتصادی، زیست‌محیطی و لجستیکی مرتبط با سازماندهی رویداد ارائه می‌دهد (Kemp, 2009; Vizjak et al., 2011; Ashwin, 2021).

پایداری به‌عنوان یک موضوع مهم در مدل‌های نظری معاصر برای برنامه‌ریزی رویداد گردشگری پدیدار می‌شود. ادغام ملاحظات زیست‌محیطی و شیوه‌های پایدار در چهارچوب‌هایی تأکید می‌شود که هدف آن به حداقل رساندن ردپای اکولوژیکی رویدادها و در عین حال افزایش مزایای اجتماعی و اقتصادی برای جوامع میزبان است. ادغام اصول پایداری در مدل‌های برنامه‌ریزی استراتژیک در تحقیقاتی که اثرات رویدادهای ورزشی-گردشگری را بررسی می‌کند، نمونه‌ای است که عناصر استراتژیک لازم برای دستیابی به

پایداری را به‌طور نظام‌مند در برنامه‌ریزی رویداد جای می‌دهد (Chersulich et al., 2005; Maiden, 2008; Ruhanen, 2020). تلاش‌های دانشگاهی اخیر، اتخاذ رویکردهای بین‌رشته‌ای را برای اصلاح مدل‌های نظری و ارتقای چارچوب‌های مدیریت رویداد پیشنهاد می‌کنند؛ این شامل ادغام تئوری‌ها از ایجاد ارزش، تجزیه و تحلیل شبکه و رقابت منطقه‌ای در برنامه‌ریزی رویداد گردشگری است. مطالعات قابل توجه، چارچوب‌های مفهومی را پیشنهاد می‌کنند که عناصر مدیریت استراتژیک، ایجاد ارزش و شبکه‌های ذی‌نفعان را دربرمی‌گیرد و چشم‌انداز نظری را گسترش می‌دهد تا بینش‌های گسترده‌تری از رشته‌های مرتبط را شامل شود (Soteriades & Dimou, 2011; Ziakas, 2010; Lee et al., 2020). در نتیجه، ادبیات برنامه‌ریزی رویداد گردشگری بر یک رویکرد سیستمی تأکید می‌کند که برنامه‌ریزی استراتژیک، همکاری ذی‌نفعان، مدیریت و برنامه‌ریزی منابع و پایداری را ادغام می‌کند. این مؤلفه‌ها که در چارچوب‌های نظری گوناگون محصور شده‌اند، پایه‌ای قوی برای درک و بهینه‌سازی شیوه‌های برنامه‌ریزی گردشگری رویداد در زمینه‌های مختلف فراهم می‌کنند.

محدودیت‌های بررسی

این مطالعه هم‌مانند سایر مطالعات از محدودیت‌هایی برخوردار بوده است که می‌توان به محدودیت در جست‌وجوی تعداد پایگاه‌های اطلاعاتی و نیز تعداد کلیدواژه‌ها و بهره‌بردن از تنها روش کیفی برای تحلیل اشاره کرد. از محدودیت‌های دیگر، استفاده حداقلی از هوش مصنوعی در این مقاله می‌توان نام برد که فقط برای بررسی مشابهت مقاله با موضوع مورد مطالعه بود. محدودیت دیگر در روش تحلیل بود، اگرچه این پژوهش تنها از تحلیل کیفی و نرم افزار مکس کیودی‌ای برای متن کاوی استفاده کرد، لذا پیشنهاد می‌گردد که در تحقیقات آینده ضمن جست‌وجوی تعداد بیشتر پایگاه‌های اطلاعاتی برای رسیدن به اجماع حداکثری از روش‌های تحلیل محتوا و متن کاوی کمی یا آمیخته برای تحلیل بهره ببرند؛ همچنین با توجه به رشد سریع و کاربرد وسیع هوش مصنوعی در پژوهش‌ها پیشنهاد می‌گردد در تمامی مراحل تحقیق از جست‌وجو تا استخراج و تحلیل از ابزارهای هوش

مصنوعی نظیر GPT, Study.ai, Perplexity, Undermind, استفاده گردد تا خطاهای انسانی در این زمینه کاهش یابد.

توصیه‌ها و پیشنهادهای نظری و کاربردی

پیشنهاد می‌گردد محققان در تحقیقات آینده به بررسی سیستماتیک سیر تحول مدل‌ها و چهارچوب‌های برنامه‌ریزی و مدیریت رویداد گردشگری بپردازند. مطالعات توسعه نظری و تئوریک بعد از پژوهش‌های فاخر دونالد گتز کم‌رنگ شده است و پژوهش‌های اکتشافی و توسعه‌ای در زمینه توسعه تئوری جای خود را به پژوهش‌های آزمون تئوری داده‌اند؛ علاوه بر این، مطالعات آسیب‌شناسی نظیر چالش‌ها و راهکارهای پیش روی برنامه‌ریزی رویداد و نیز توجه به سطوح محلی و روستایی از شکاف‌های موجود در مطالعات رویداد به‌شمار می‌رود و نیازمند پژوهش‌های بیشتری است.

در راستای پیشنهادهای حوزه صنعت، به فعالان صنعت گردشگری و به‌ویژه مدیران مقاصد پیشنهاد می‌گردد که استفاده از الگوها و چهارچوب‌های نظری در برنامه‌ریزی و اجرای رویدادهای گردشگری را مدنظر قرار داده و از رویدادها برای پیشبرد استراتژی‌های گسترده‌تر خود به‌ویژه در مناطق محلی و روستایی بهره ببرند. دستیابی به حداکثر رفاه شهروندان از سیاست‌های همیشگی دولت‌ها بوده است؛ بنابراین، برنامه‌ریزان همواره به دنبال راه‌هایی برای رسیدن به این هدف بوده‌اند (Najjarzadeh et al., 2021). تجربه سه دهه مطالعات رویداد نشان می‌دهد که رویدادها نقش بسزایی در تعدیل سفر در خارج فصل شلوغی، شکوفایی اقتصادی محلی و برندسازی مقصد دارند و تا حد زیادی می‌توانند به اصلاح تصویر مقصد، کمک شایانی کنند. هر مقصد، محصولات منحصر به فردی را ارائه می‌دهد که به‌طور بالقوه می‌توانند مکمل یکدیگر باشند تا گردشگرانی را با علایق یا انگیزه‌های متنوع برای تعطیلات جذب کنند و بازدید کنندگان می‌توانند در مجموعه‌های انتخابی خود یک مقصد را با مقصد دیگری جایگزین کنند (Asadi Zarch et al., 2023)، لذا مدیران مقاصد می‌توانند از رویداد به‌عنوان وجه تمایز و مزیت رقابتی مقصد خود بهره ببرند.

نتیجه‌گیری

بر اساس اطلاعات استخراج‌شده و تجزیه و تحلیل از منابع انتخاب‌شده، می‌توان چندین نتیجه را در رابطه با مؤلفه‌های حیاتی در برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری در مدل‌های نظری مختلف گرفت.

- برنامه‌ریزی استراتژیک: برنامه‌ریزی استراتژیک به‌طور مداوم به‌عنوان یک جزء حیاتی در چارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد گردشگری ظاهر می‌شود. مقاله‌هایی مانند گتز (۲۰۰۲) و سوتریادس و دیمو (۲۰۱۱) بر اهمیت ادغام رویدادها در استراتژی‌های گردشگری گسترده‌تر تأکید می‌کنند و درک مشترکی از مرکزیت آن در مدیریت رویداد موفق را نشان می‌دهند.

- مشارکت و همکاری ذی‌نفعان: مشارکت ذی‌نفعان یک عنصر کلیدی باقی می‌ماند و با چارچوب‌هایی که اغلب بر نظریه ذی‌نفعان و استراتژی‌های تعامل متمرکز است. این موضوع در مطالعات شین (۲۰۰۹) و گورتان کارلین و کرانوویچ (۲۰۱۷) مشهود است که نقش مدیریت روابط ذی‌نفعان را به‌طور مؤثر برای همسوسازی علایق و بهینه‌سازی نتایج رویداد برجسته می‌کنند.

- مدیریت منابع و ریسک: تخصیص و مدیریت منابع در کنار مدیریت ریسک فعال، اجزای ضروری شناسایی‌شده در ادبیات هستند. چارچوب‌ها و بحث‌های پیشنهادی سوتریادس و دیمو (۲۰۱۱) بر ضرورت وجود این عناصر برای افزایش امنیت و کارایی رویدادها تأکید می‌کند.

- اصول پایداری: با تکامل مدل‌ها، افزودن شیوه‌های پایدار در چارچوب‌های برنامه‌ریزی رویداد به‌طور فزاینده‌ای مورد تأکید قرار می‌گیرد. مطالعه گورتان کارلین و کرانوویچ (۲۰۱۷) از ادغام پایداری در مدیریت استراتژیک حمایت می‌کند و اطمینان حاصل می‌کند که رویدادها به‌طور مثبت به جوامع مربوطه کمک می‌کنند.

- چارچوب‌ها و مدل‌های نظری: در سراسر ادبیات، تأکید قابل توجهی بر توسعه و استفاده از چارچوب‌های نظری برای هدایت برنامه‌ریزی استراتژیک و مدیریت ذی‌نفعان وجود دارد. گتز (۲۰۰۲) مدلی را برای مطالعات رویداد ارائه می‌دهد که دانشگاه را به

برنامه‌های گردشگری در صنعت مرتبط می‌کند و شین (۲۰۰۹) یک مدل تجزیه و تحلیل ذی‌نفعان را برای هدایت حاکمیت مشارکتی ارائه می‌دهد.

در نتیجه، ادبیات یک اجماع گسترده در مورد مؤلفه‌های اساسی مدل‌های نظری در برنامه‌ریزی رویداد گردشگری، از جمله برنامه‌ریزی استراتژیک، مشارکت ذی‌نفعان، مدیریت منابع و اصول پایداری نشان می‌دهد. توسعه و کاربرد این مدل‌ها با درک توانایی آن‌ها در بهینه‌سازی نتایج رویدادها و همسویی آن‌ها با اهداف سازمانی و جامعه انجام می‌شود. با این حال، اعتبار تجربی برای چندین چارچوب پیشنهادی ضروری است تا به‌طور کامل کاربرد و اثربخشی آن‌ها در زمینه‌های مختلف ایجاد شود. این مطالعات در مجموع به درک مؤلفه‌های اساسی در چارچوب‌های نظری برنامه‌ریزی رویداد گردشگری کمک می‌کنند و پایه‌ای برای اعمال این بینش‌ها در زمینه‌های مختلف و بهبود شیوه‌های برنامه‌ریزی رویداد فراهم می‌کنند. در جدول ۴ بر اساس مطالعاتی که به آن‌ها اشاره شده، مؤلفه‌های کلیدی را که در برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری در مدل‌های نظری مختلف ذکر شده است، مقایسه می‌کند.

جدول ۴. مؤلفه‌های کلیدی برنامه‌ریزی رویداد گردشگری

توصیف	منابع کلیدی	اجزاء (مؤلفه‌های) اصلی برنامه‌ریزی رویداد
تأکید بر همسویی برنامه‌ریزی رویداد با استراتژی‌های گردشگری گسترده‌تر. شامل تعیین هدف بلندمدت و همسویی استراتژیک برای افزایش مزایای اقتصادی و اجتماعی رویدادها است.	Getz, 2002; Babei, 2013; Gnoth & Anwar, 2000; Soteriades & Dimou, Krajnović & 2011; Gortan-Carlin, 2017; Getz, 2008.	برنامه‌ریزی استراتژیک و حکمرانی
بر مشارکت دادن ذی‌نفعان مختلف برای حکمرانی و مدیریت مؤثر تمرکز دارد و از نظریه ذی‌نفعان برای مدیریت روابط قدرت و ارتباطات بین ذی‌نفعان استفاده می‌شود.	Borlini et al., 2017; Shin, 2009; Krajnović & Gortan-Carlin, 2017; Niekerk & Getz, 2019; Pujiyono et al., 2019; McComb et al., 2017; Pjerotić et al., 2016.	مشارکت و همکاری ذی‌نفعان

ادامه جدول ۴.

اجزاء (مؤلفه‌های اصلی برنامه‌ریزی رویداد)	منابع کلیدی	توصیف
مدیریت و برنامه‌ریزی منابع و ریسک	Kemp, 2009; Vizjak et al., 2011; Ashwin, 2021; Amorin et al., 2014.	مدیریت ریسک و تخصیص منابع برای پیش‌بینی و کاهش تهدیدات بالقوه حیاتی است. چارچوب‌ها شامل استراتژی‌هایی برای مدیریت ریسک اقتصادی و لجستیکی است.
پایداری (اقتصادی، زیست‌محیطی، اجتماعی و فرهنگی، سیاسی)	Krajnović & Gortan-Carlin, 2017; Chersulich et al., 2020; Vizjak et al., 2011; Maiden, 2008; Ruhanen, 2005.	ادغام شیوه‌های پایدار برای کاهش اثرات زیست‌محیطی و افزایش مزایای اجتماعی به کار می‌رود. مدل‌های مربوط، پایداری را به عنوان یک عنصر اصلی برنامه‌ریزی در رویدادهای گردشگری برجسته می‌کنند.
رویکردهای میان‌رشته‌ای و نوآورانه	Soteriades & Dimou, 2011; Ziakas, 2010; Lee et al., 2020.	پذیرش چارچوب‌های نوآورانه، شامل بینش‌های بین‌رشته‌ای مانند تحلیل شبکه و مدل‌های خلق ارزش برای بهبود رقابت و کارایی برنامه‌ریزی است و نقش مهمی در بهینه کردن برنامه‌ریزی رویدادها داشته است.

منبع: یافته‌های تحقیق

تعارض منافع

تعارض منافع وجود ندارد.

ORCID

Mohammad Asadi Zarch	Reza		http://orcid.org/0000-0001-7879-3002
Esmail Ghaderi			https://orcid.org/0000-0003-1158-2440
Mohammad Rezvani	Reza		https://orcid.org/0000-0003-0830-3666
Roosbeh Mirzaei			https://orcid.org/0000-0003-3966-3445

منابع

۱. ضرغام بروجنی، حمید، اسدی زارچ، محمدرضا (۱۴۰۳). آینده پژوهی مقصدهای گردشگری روستایی، عنصر کلیدی در توسعه پایدار گردشگری روستایی استان یزد (مورد مطالعه: روستای سریزد). پژوهش‌های روستایی، ۱۵(۲)، ۲۸۲-۲۹۷. DOI: [10.22059/jrur.2024.360580.1843](https://doi.org/10.22059/jrur.2024.360580.1843)
۲. منوچهری، سوران، محمدی، اسکندری، حمید (۱۴۰۲). تحلیلی کیفی بر توسعه گردشگری رویدادمحور مبتنی بر جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی شهر مریوان. جغرافیا و آمایش شهری منطقه‌ای، ۱۳(۴۶)، ۱-۳۲. DOI: [10.22111/gaij.2022.41197.2997](https://doi.org/10.22111/gaij.2022.41197.2997)
3. Amorin, E., Gândara, J.M., Tarlow, P., & Korstanje, M.E. (2014). Event management, risk and security: Brazil 2014 FIFA World Cup. *International Journal of Safety*, 1, 42-51.
4. Asadi Zarch, M.R., Makian, S. & Najjarzadeh, M. (2023). Multidimensional interdisciplinary variables influencing tourist online purchasing intention at World Heritage City (City of Yazd, Iran). *SN Business & Economics*, 3(1), Article 56. <https://doi.org/10.1007/s43546-022-00399-9>
5. Ashwin, P. (2021). *Event Risk Management* in practice: The role of experience, emotion and empathy. In V. Zikas, V. Antchak, & D. Gets (Eds), *From risk to resilience: Contemporary issues in event risk management* (pp. 35-51). Goodfellow Publishers <http://dx.doi.org/10.23912/9781911635901-4827>
6. Babei, S. S. (2013). *Strategic planning of organizations on tourism events: A case of Johor*. (unpublished doctoral dissertation), Universiti Teknologi of Malaysia.
7. Bazzanella, F., Peters, M., & Schnitzer, M. (2019). The perceptions of stakeholders in small-scale sporting events. *Journal of Convention & Event Tourism*, 20(4), 261-286. <https://doi.org/10.1080/15470148.2019.1640819>
8. Bazzanella, F., Schnitzer, M., Peters, M., & Bichler, B. F. (2023). The role of sports events in developing tourism destinations: A systematized review and future research agenda. *Journal of Sport & Tourism*, 27(2), 77-109. <https://doi.org/10.1080/14775085.2023.2186925>

9. Borlinič Gačnik, M., & Koščak, M., & Prevolšek, B. (2017). The Importance of Stakeholder Involvement in Strategic Development of Destination Management: The case of the mirna valley destination. *Academica Turistica*. 10. 43-55. <http://dx.doi.org/10.26493/2335-4194.10.43-55>
10. Bramwell, B., & Eno, E. (2018). Tourism and Events: An integrated approach. *Journal of Sustainable Tourism*. 26(11), 1985-2000. [doi:10.1080/09669582.2018.1470345](https://doi.org/10.1080/09669582.2018.1470345)
11. Cavallin Toscani, A., Vendraminelli, L., & Vinelli, A. (2024). Environmental sustainability in the event industry: A systematic review and a research agenda. *Journal of Sustainable Tourism*, 32(12), 2663–2697. <https://doi.org/10.1080/09669582.2024.2309544>
12. Chersulich Tomino, A., Marko P., & Nicholas W. (2020). "Assessing and considering the wider impacts of sport-tourism events: A research agenda review of sustainability and strategic planning elements" *Sustainability* 12(11), 4473. <https://doi.org/10.3390/su12114473>
13. Donald G. (2008). *Event tourism: Definition, evolution, and research. Tourism Management*, 29(3), 403-428. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2007.07.017>
14. Getz, D. (2002). Event studies and event management: On becoming an academic discipline. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, 9, 12-24.
15. Getz, D. (2008). Progress in tourism management event tourism: Definition, evolution, and research. *Tourism Management*, 29(3), 403-428. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2007.07.017>
16. Getz, D. (2010). *The nature and scope of event tourism*. In S. J. page (Ed.), *The Routledge handbook of events* (pp. 23-42). Routledge.
17. Getz, D. (2013). *Event tourism concepts, international case studies and research*. Routledge
18. Gnoth, J., & Anwar, S. A. (2000). New Zealand bets on event tourism. *Cornell Hotel and Restaurant Administration Quarterly*, 41(4), 72-83. <https://doi.org/10.1177/001088040004100417>
19. Kemp, C. (2009). Event tourism: A strategic methodology for emergency management. *Journal of Business Continuity & Emergency Planning*, 3(3). <https://doi.org/10.69554/ZEAD5281>

20. Krajnović, A., & Gortan-Carlin, I. P. (2017). Strategic management in cultural tourism with emphasis on event management: The case study of Croatia. *Ekonomika Misao i Praksa*, 26, 791-812.
21. Lee, C. S., Martin, D., Hsieh, P. F., & Yu, W. C. (2020). Principles of value creation in event tourism: Enhancing the competitiveness of regional clusters. *Journal of Global Scholars of Marketing Science*, 30(4), 437-453.
<https://doi.org/10.1080/21639159.2020.1784771>
22. Lo, M. C., Chin, C. H., & Law, F. Y. (2019). Tourists' perspectives on hard and soft services toward rural tourism destination competitiveness: Community support as a moderator. *Tourism and Hospitality Research*, 19(2), 139-157. <https://doi.org/10.1177/1467358417715677>
23. Maiden, J. (2008). Participation in sustainable tourism development: Stakeholders & partnership working. *Journal of Sustainable Tourism*, 16(6), 653-671.
24. McComb, E. J., Boyd, S., & Boluk, K. (2017). Stakeholder collaboration: A means to the success of rural tourism destinations? A critical evaluation of the existence of stakeholder collaboration within the Mourne, Northern Ireland. *Tourism and Hospitality Research*, 17(3), 286-297. <https://doi.org/10.1177/1467358415583738>
25. Najjarzadeh, M., Asadi Zarch, M. R., & Jahanian Bahmnamiri, R. (2021). An analysis of the role of local residents' destination image and perceived effects of tourists on rural tourism sustainable development. *Journal of Rural Research*, 12(3), 446-463. [doi: 10.22059/jrur.2021.318566.1616](https://doi.org/10.22059/jrur.2021.318566.1616)
26. Niekerk, M. v. & Getz, D. (2019). *Introduction to stakeholder theory* In M. van Niekerk, & D. Getz (Eds.), *Event management* (pp. 1-13) Goodfellow Publishers <http://dx.doi.org/10.23912/9781911396635-4090>
27. Pjerotić, L., Rađenović, M. & Tripković-Marković, A. (2016). Stakeholder collaboration in tourism destination planning – The case of Montenegro. *Economics*, 4(1), 119-136. <https://doi.org/10.1515/eoik-2015-0026>
28. Critical Appraisal Skills Programme (CASP). (2018). *CASP (Systematic Review) Checklist*. <https://casp-uk.net/casp-tools-checklists/systematic-review-checklist>

29. Pujiyono, B., Kismartini, Y. T., & Dwimawanti, I. H. (2019). Stakeholder analysis on tourism collaborative governance in Tanjung Lesung tourism, Pandeglang Regency, Banten Province, Indonesia. *African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure*, 8 (3).
30. Reid, S., & Arcodia, C. (2002). Applying Stakeholder Theory to Event Management Contexts. In C. Arcodia & S. Raied (Eds.), *Progress in tourism and hospitality research* (pp. 153-166). Council for Australian University Tourism Education (CAUTHE).
31. Ruhanen, L. (2005). Achieving key dimensions of sustainability: Strategic visioning as a tourism destination planning tool. *Tourism Management*, 26(2), 105-117. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2003.11.002>
32. Shin, Y. (2009). *Development of stakeholder analysis framework for collaborative tourism development: The case study of tourism development in Vietnam* (unpublished doctoral dissertation). The Pennsylvania State University.
33. Soteriades, M. D., & Dimou, I. (2011). Special events: A framework for efficient management. *Journal of Hospitality Marketing & Management*, 20(3-4), 329-346. <https://doi.org/10.1080/19368623.2011.562418>
34. Vizjak, A., Lugarić, A.R., & Milas, M. (2011). The importance of risk management as a key component of event organization in tourist destination.
35. Ziakas, V. (2010). Understanding an event portfolio: the uncovering of interrelationships, synergies, and leveraging opportunities. *Journal of Policy Research in Tourism, Leisure and Events*, 2(2), 144-164. <https://doi.org/10.1080/19407963.2010.482274>
36. НАУЧНИ ТРУДОВЕ НА УНСС (1) 2023, ИК – УНСС ISSN (online): 2534-8957; ISSN (print): 0861-9344; <http://unwe-research-papers.org/> DOI: <https://doi.org/10.37075/RP.2023.1.05>

References [In Persian]

1. Manouchehri, S., Mohammadi, S., & Eskandari, H. (2023). A qualitative analysis of the development of event-oriented tourism based on the International Street Theater Festival of Marivan City. *Geography and*

Territorial Spatial Arrangement, 13(46), 1-32.
[doi:10.22111/gaij.2022.41197.2997](https://doi.org/10.22111/gaij.2022.41197.2997)

2. Zargham, H., & Asadi zarch, M. (2024). The future research of rural tourism destinations is a key element of sustainable tourism development in Yazd province. (case study: Saryazd village). *Journal of Rural Research*, 15(2), 241-255. [doi: 10.22059/jrur.2024.360580.1843](https://doi.org/10.22059/jrur.2024.360580.1843)

استناد به این مقاله: اسدی زارچ، محمدرضا، قادری، اسماعیل، رضوانی، محمدرضا و میرزائی، روزبه. (۱۴۰۴). مرور نظام‌مند پژوهش‌های برنامه‌ریزی رویدادهای گردشگری: شناسایی مولفه‌های اصلی برنامه‌ریزی رویداد. *فصلنامه مطالعات مدیریت گردشگری*، ۲۰ (۷۰)، ۵۱ - ۸۶.

. doi: 10.22054/tms.2025.82416.2988

Management Studies in Development and Evolution is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License.